

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่น
กาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

The Development of a Youth Guide Training Curriculum in
Chinese Language by Integrated Kanchanaburi Local for
Mathayomsuksa 6 students

¹นิภาวรรณ วศินนิตวงศ์

Nipawan Wasinnitiwong

²จิตณรงค์ เอี่ยมสำอางค์

Chitnarong Iamsam-ang

มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

Kanchanaburi Rajabhat University

¹Corresponding, Author Email: liuruiyun_yun@hotmail.com

Received July 27, 2022; Revised September 30, 2022; Accepted: September 30, 2022

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี 2) ศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน 3) ศึกษาความภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยที่มาจากการเลือกแบบเจาะจง โดยมีกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (แผนการเรียนภาษาจีน) จำนวน 17 คนที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ของโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ หลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน แบบสัมภาษณ์ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง และแบบประเมินความพึงพอใจมีการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหาผลการวิจัยพบว่า

1) หลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี ประกอบด้วย (1) หลักการและเหตุผล (2) จุดประสงค์การเรียนรู้ (3) คำอธิบายรายวิชา (4) โครงสร้างหลักสูตร (5) กิจกรรมการเรียนรู้ (6) สื่อและแหล่งการเรียนรู้ (7) การวัดและการประเมินผล และหน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วยการเรียนรู้ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของหลักสูตร อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 2) นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนหลังฝึกอบรมสูงกว่าก่อนฝึกอบรม 3) นักเรียนมีความภาคภูมิใจใน

ท้องถิ่นของตนเอง โดยมีความเข้าใจประวัติศาสตร์ความเป็นมาและตระหนักถึงความสำคัญของสถานที่ท่องเที่ยวของตนเอง และ 4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: หลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์; ภาษาจีน; ท้องถิ่นกาญจนบุรี

Abstract

The purposes of this research were to 1) develop youth guide training curriculum in Chinese language by integrated Kanchanaburi local, 2) study capacity in Chinese language communication, 3) study pride in self local and 4) study student's satisfaction to developed curriculum. The targets used in the research were 17 persons (Chinese language learning plan) in mathayomsuksa 6 students from Srinagarindra the Princess Mother School Kanchanaburi, studied in the second semester, academic year of 2021. The instrument used in this research were youth guide training curriculum in Chinese language by integrated local Kanchanaburi, lesson plans, Chinese language communication, evaluation forms, the pride in self local interview form and student's satisfaction evaluation form. The statistics employed for data analysis were percentage, mean, standard deviation and content analysis. The result of research:

1) The youth guide training curriculum in Chinese language by integrated Kanchanaburi local were consists 1) rationale 2) learning objective 3) course description 4) course structure 5) learning activity 6) media and learning resource 7) measurement and evaluation and 4 learning units had the Index of Congruence was between 0.60–1.00.

2) Students had capacity in Chinese language communication after higher than before study.

3) Students had pride in self local that an understanding in history and be aware to important of tourist attraction in self-local.

4) Students's satisfaction for developed curriculum was at the highest level.

Keywords: A Youth Guide Training Curriculum; Chinese Language; Kanchanabur Local

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อันเป็นผลมาจากความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี ส่งผลทำให้สภาพสังคมการดำรงชีวิตและวัฒนธรรมเปลี่ยนแปลงไป ทำให้หลายประเทศมุ่งสร้างและส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างกันในด้านต่างๆ ส่งผลทำให้แต่ละประเทศจำเป็นต้องมีการสื่อสารเพื่อแสดงความต้องการหรือแสดงออกถึงความรู้สึกที่เข้าใจกัน ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสารนั้นจะแตกต่างกันออกไป อาทิ ภาษาถิ่น ภาษาทางราชการตลอดจนกระทั่งภาษากาย เป็นต้น ซึ่งการสื่อสาร

ของมนุษย์นั้นจะติดต่อสื่อสารกันได้ และเข้าใจกันได้ก็ด้วยการใช้ภาษา ด้วยเหตุนี้ ภาษาจึงมีความสำคัญที่ช่วยทำให้การสื่อสารของมนุษย์นั้นเกิดประสิทธิภาพที่ดีที่สุด และยังเป็นสิ่งที่ช่วยยึดเหนี่ยวให้เกิดความผูกพันต่อกัน ภาษายังเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งและเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงเอกลักษณ์ของชนชาติต่างๆ ของมนุษย์ ดังนั้นภาษาจีนจึงนับเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญอีกภาษาหนึ่งที่จะใช้ในการติดต่อสื่อสารในสังคมทำให้หลายประเทศเริ่มศึกษาและเรียนรู้ภาษาจีนมากขึ้น (ศูนย์จีนศึกษาสถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551)

ภาษาจีนถือเป็นภาษาต่างประเทศที่มีผู้เลือกเรียนมากที่สุด ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษาและเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนและประชาชนมีความสามารถใช้ภาษานี้ในการสื่อสาร สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมและความต้องการในการใช้ทักษะด้านภาษาจีนเพื่อประกอบอาชีพ ซึ่งแนวทางในการเรียนการสอนภาษาจีนให้เกิดองค์ความรู้จนสามารถนำไปปรับใช้ในปัจจุบันจะต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้และทักษะด้านภาษาจีนไปประยุกต์ในชีวิตประจำวันได้ แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง โดยไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแค่ความรู้และความตระหนักเท่านั้น แต่ฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะการนำไปประยุกต์ใช้ในท้องถิ่นด้วย จึงจะสามารถพัฒนาทักษะผู้เรียนทางด้านภาษาจีนให้เต็มศักยภาพ และยังสอดคล้องกับความต้องการและเปลี่ยนแปลงทางสังคมและท้องถิ่นด้วยโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี ได้มีนโยบายในการส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาจีน ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยแบ่งให้มีการเรียนการสอนภาษาจีนในรูปแบบของห้องเรียนแผนการเรียนภาษาจีน และนักเรียนที่มีความสนใจในภาษาจีน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และเพิ่มทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศอื่นๆ แต่ด้วยภาษาจีนนั้นเป็นภาษาที่เริ่มให้มีการจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นเวลาไม่นาน ทำให้ยังมีข้อจำกัดในบางขั้นตอน และบางกระบวนการอันจะนำไปสู่การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่ประสบความสำเร็จตามความน่าจะเป็น ซึ่งปัญหาหลักๆ หรือข้อจำกัดหลักๆ ส่วนมากจะเป็นเรื่องของหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนที่ขาดความเหมาะสม ค่าความสอดคล้องกับบริบทของชุมชน ท้องถิ่นและบริบทของสถานศึกษา ตลอดจนพื้นฐานของผู้เรียนอันเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องนำมาพิจารณาและส่งเสริมให้มีหลักสูตรที่สอดคล้องเหมาะสมในทุกๆ ด้าน

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ขึ้น เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะการใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสาร ให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหน้าที่ยุวมัคคุเทศก์ในการแนะนำแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้กับนักท่องเที่ยวจีน เป็นการเผยแพร่ทรัพยากรที่มีค่าในท้องถิ่นสู่ชาวต่างชาติและประชาชนทั่วไป และที่สำคัญจะเป็นการสร้างความรู้รักห่วงแหน ในทรัพยากร แหล่งเรียนรู้ ตลอดจนสิ่งมีค่าต่าง ๆ ที่อยู่ในชุมชนของตนเอง และยังเป็นโอกาสในการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง จากประสบการณ์ตรง อันจะส่งผลให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนของผู้เข้าฝึกอบรมหลักสูตรยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี
3. เพื่อศึกษาความภาคภูมิใจในท้องถิ่นกาญจนบุรีของผู้เข้าอบรมหลังได้รับการเข้าฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์กาญจนบุรี กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 17 คน ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่เลือกเรียนและมีพื้นฐานภาษาจีนอยู่ก่อนแล้ว และเป็นกลุ่มที่มีภูมิลำเนาอาศัยอยู่ในท้องถิ่นกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการตามลำดับต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิจัย (R1: Research) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ผู้อำนวยการโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี จำนวน 1 คน ครูผู้สอนโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี จำนวน 5 คน ซึ่งได้มา โดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 1) แบบสัมภาษณ์ความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 2) แบบวิเคราะห์เอกสาร

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนา (D1: Development) พัฒนาหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนย่อย 3 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรฉบับร่าง 2) ประเมินหลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ 3) การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรฉบับร่าง กลุ่มเป้าหมาย ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมิน จำนวน 1 ท่านและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน จำนวน 2 ท่าน โดยเครื่องมือที่ใช้ 1) หลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 2) แผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 วิจัย (R2: Research) ใช้หลักสูตรกับกลุ่มเป้าหมายนักเรียนโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ที่เลือกเรียนห้องเรียนแผนการเรียนภาษาจีน จำนวน 17 คน ระยะเวลาในการทดลอง ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ใช้หลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีนโดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 เป็นเวลา 18 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 3 เครื่องมือ ดังนี้ 1) หลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำนวน 18 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหา 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการ

เรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ยุวมัคคุเทศก์, หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สะพานข้ามแม่น้ำแคว, หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สถานีรถไฟ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง วิถีชีวิตการเป็นอยู่ของคนในชุมชน 2) แผนการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ จำนวน 4 แผน รวมใช้เวลาสอน 16 ชั่วโมง และ 3) แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนา (D2: Development) กลุ่มเป้าหมายโรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กาญจนบุรี ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน 2) แบบสัมภาษณ์ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง 3) แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6

ผลการการศึกษา

เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ก่อนและหลังฝึกอบรม โดยใช้หลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี

การประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน	n=17				
	คะแนนเต็ม	μ	σ	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ
ทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนก่อนฝึกอบรม	9	5.63	1.06	62.56	พอใช้
ทดสอบความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนหลังฝึกอบรม	9	7.94	0.86	88.22	ดี

ผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนตามหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1-4

หน่วยการเรียนรู้	n	คะแนนเต็ม	μ	σ	ร้อยละ	ระดับคุณภาพ	ลำดับ
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	17	9	7.24	0.75	80.39	ดี	4
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2		9	7.29	0.77	81.05	ดี	3
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3		9	7.53	1.07	83.66	ดี	2
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4		9	7.82	0.88	86.93	ดี	1

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดประสงค์ของหลักสูตร คำอธิบายหน่วยการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล โดยแบ่งเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ 4 เรื่อง ได้แก่ 1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ยุวมัคคุเทศก์ 2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สะพานข้ามแม่น้ำแคว 3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สถานีรถไฟ 4) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน ค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.60-1.00 ทั้งนี้เนื่องมาจาก การพัฒนาและประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรดังกล่าว มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมีลำดับขั้นตอนที่สัมพันธ์เชื่อมโยงกันชัดเจนมีแนวคิดและหลักการพื้นฐานเป็นกรอบในการพัฒนาได้รับการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และได้รับการตรวจสอบคุณภาพและประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเป็นหลักสูตรที่มีความถูกต้องสมบูรณ์มีความเหมาะสม จึงมั่นใจได้ว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นเป็นหลักสูตรที่มีประสิทธิภาพสามารถใช้เป็นแบบแผนในการจัดกิจกรรมการฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน บูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี ให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับ (อรรถกร ชัยมูล, 2561) ที่กล่าวว่าในการประเมินหลักสูตรนั้นมีแนวทางการประเมินหลายแนวทางหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับเป้าหมายหรือทิศทาง การพัฒนาหลักสูตรและความต้องการของนักพัฒนาหลักสูตรซึ่งแต่ละแบบมีจุดอ่อนในลักษณะใดลักษณะหนึ่งเสมอ การประเมินหลักสูตรจึงไม่มีแนวทางรูปแบบตายตัว แต่ก็มีหลักคิดว่าจะต้องสอดคล้องกับหลักการวัดและประเมินผลด้วยและสอดคล้องกับ (พันทิวา กุมภีโร, 2560) ที่กล่าวว่าการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาพิจารณาตัดสินว่าหลักสูตรมีคุณภาพมากน้อยเพียงใดบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่แล้วจะพิจารณาปรับปรุงหลักสูตร เพื่อให้มีคุณภาพดีได้อย่างไร ซึ่งควรประเมินหลักสูตรทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการทดลองใช้หลักสูตร

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน มีค่าเฉลี่ย หลังฝึกอบรม ($\mu = 7.94$, $\sigma = 0.86$) สูงกว่าก่อนฝึกอบรม ($\mu = 5.63$, $\sigma = 1.06$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย เมื่อพิจารณาหน่วยการเรียนรู้ตามระดับคะแนน พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน เป็นอันดับที่ 1 รองลงมาคือเรื่อง สถานีรถไฟ , เรื่อง สะพานข้ามแม่น้ำแคว และเรื่อง ยุวมัคคุเทศก์ แสดงให้เห็นว่าในการใช้หลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 สามารถพัฒนาความสามารถทางด้านการสื่อสารภาษาจีนของผู้เข้ารับการฝึกอบรมโดยการใช้แบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในการเก็บรวบรวมข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ผล ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ (รัตนชนก เมืองเชียงหวาน, 2558) กล่าวว่า ผลการทดลองใช้หลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลสวนผึ้ง จำนวน 24 คนใช้เวลา 20 ชั่วโมง พบว่านักเรียนมีความสนใจในภาษาจีนและข้อมูลท้องถิ่นราชบุรีทำกิจกรรมต่างๆด้วยความตั้งใจให้ความ

ร่วมมือในการทำกิจกรรมอย่างเต็มที่ที่มีความกล้าแสดงออกในการพูดภาษาจีนมากขึ้นและมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมทุกกิจกรรม และสอดคล้องกับ (โชติกา กุณสิทธิ์, 2563) ที่กล่าวว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการหนึ่งซึ่งช่วยปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลอันเป็นการเพิ่มความสามารถในการทำงานของบุคคลทั้งในเรื่องของความรู้ ทักษะ ทักษะคิด ความชำนาญในการปฏิบัติงาน และการฝึกอบรมเป็นวิธีการในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ ความเข้าใจ มีความสามารถ มีทักษะคุณลักษณะที่ดีต่อการปฏิบัติงานโดยใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการสร้างประสบการณ์จากการฝึกปฏิบัติจริงของผู้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเป็นการแก้ปัญหาหรือพัฒนาองค์กร และยังสอดคล้องกับ (ประภัทร์ กุดหอม, 2560) กล่าวว่า การวัดและการประเมินผลที่ผลการศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐานอยู่ในระดับมากที่สุดนั้นชี้ว่าหลักสูตรเสริมจะต้องให้ความสำคัญอย่างมากกับการวัดผลและประเมินผลโดยจะต้องวัดผลและประเมินผลด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลายเน้นสภาพจริงและเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่า การประเมินความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์และประเมินความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองของผู้เรียนโดยการสัมภาษณ์กลุ่ม (Group Interview) เป็นการพูดคุย ที่ปล่อยให้บรรยากาศการพูดคุยเป็นไปอย่างง่าย ๆ เป็นกันเอง ไม่เคร่งครัดกับขั้นตอนและการตอบคำถาม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี พบว่า สิ่งที่เกิดขึ้นกับนักเรียนโดยภาพรวมจะเห็นได้ว่า หลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี ได้มีส่วนทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจถึงประวัติความเป็นมาของสะพานข้ามแม่น้ำแคว สถานีรถไฟ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน เกิดความรักความหวงแหน ตระหนักในสำคัญของท้องถิ่น และมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของหลักสูตรการฝึกอบรมที่ส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองในชุมชน ให้ความร่วมมือร่วมใจในการทำกิจกรรมต่างๆ พึ่งพาอาศัยกันและกันในชุมชนและท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (ชนินทร์ แก้วบุญเรือง, 2561) ที่พบว่า 1) ผลการศึกษาการคิดสะท้อนความภาคภูมิใจในท้องถิ่น ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการทางประวัติศาสตร์เรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่นบ้านห้วยเสือของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยสูงขึ้น 2) ผลการเรียนรู้เรื่องประวัติศาสตร์ท้องถิ่นบางห้วยเสือด้วยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์และประวัติศาสตร์ท้องถิ่นบางห้วยเสือโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

วัตถุประสงค์ที่ 4. ผลการวิจัยพบว่า การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าอบรมที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านช่องทางการอบรม/ระยะเวลา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.35$) รองลงมา คือ ด้านวิทยากร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79$, $\sigma = 0.29$) ด้านการนำความรู้ไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.40$) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.14$, $\sigma = 0.72$) ทั้งนี้เนื่องมาจาก ด้านช่องทางการอบรม/ระยะเวลา มีความเหมาะสม

กับสถานการณ์ซึ่งอยู่ในช่วงของการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้ช่องทางการจัดฝึกอบรมอยู่ในรูปแบบออนไลน์ ด้านวิทยากร ได้เชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการเป็นมัคคุเทศก์ภาษาจีน มาให้ความรู้กับนักเรียน เกี่ยวกับคุณสมบัติของการเป็นมัคคุเทศก์ พร้อมทั้งเป็นมัคคุเทศก์ที่ดี มีข้อควรปฏิบัติอย่างไร ด้านการนำความรู้ไปใช้ นักเรียนสามารถนำประสบการณ์ที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน ทั้งความรู้เกี่ยวกับการเป็นยุวมัคคุเทศก์ และข้อมูลท้องถิ่นกาญจนบุรี สามารถแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรี ให้กับนักท่องเที่ยว ในข้อมูลเชิงพื้นฐานได้ ด้านความรู้ความเข้าใจ หลังจากผ่านการฝึกอบรมนักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นยุวมัคคุเทศก์มากขึ้น ทั้งยังเพิ่มความรู้ความเข้าใจในข้อมูลท้องถิ่นสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดกาญจนบุรีอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (วิทยา ทศมี, 2560) ที่พบว่า ผลการทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรมพบว่าสมรรถนะด้านความรู้ของครูหลังการฝึกอบรมสูงขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมรรถนะด้านทักษะของครูหลังการฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุดและสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 2.51 อย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สมรรถนะด้านเจตคติของครูหลังการฝึกอบรมสูงขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจของครูต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, $S.D. = 0.26$)

บทสรุป

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. หลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดประสงค์ของหลักสูตร คำอธิบายหน่วยการเรียนรู้ โครงสร้างหลักสูตร กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล โดยแบ่งเป็น 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้ 1) หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ยุวมัคคุเทศก์ 2) หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สะพานข้ามแม่น้ำแคว 3) หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สถานีรถไฟ 4) หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชน มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ระหว่าง 0.60-1.00

2. นักเรียนที่ได้รับการอบรมตามหลักสูตรที่พัฒนาขึ้น มีความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน มีค่าเฉลี่ย หลังฝึกอบรม ($\mu = 7.94$, $\sigma = 0.86$) สูงกว่าก่อนฝึกอบรม ($\mu = 5.63$, $\sigma = 1.06$) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย

3. นักเรียนที่ได้รับการอบรมตามหลักสูตรมีความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง โดยมีความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในท้องถิ่น และเกิดความรักความหวงแหน ตระหนักในคุณค่าสำคัญของท้องถิ่น

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีน โดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี นักเรียนมีความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ภาษาจีนโดยบูรณาการท้องถิ่นกาญจนบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านช่องทางการอบรม/ระยะเวลา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.35$) รองลงมา คือ ด้านวิทยากร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79$, $\sigma = 0.29$) ด้านการนำความรู้

ไปใช้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.40$) และลำดับสุดท้าย คือ ด้านความรู้ความเข้าใจ อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.14$, $\sigma = 0.72$)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้และการวิจัยครั้งต่อไป

1.1 ครูผู้สอนทำความเข้าใจหลักสูตร จุดประสงค์ของหลักสูตร

1.2 เตรียมความพร้อมด้านแหล่งเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นภาพเกิดความเข้าใจในเนื้อหาวิชา

1.3 ผู้สอนควรเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาจีนในการสื่อสาร ข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยในครั้งต่อไป อาจพัฒนาหลักสูตรรายภูมิภาคเทศก์ภาษาต่างประเทศที่ 2 ในภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น และภาษาฝรั่งเศส

2.2 การวิจัยในครั้งต่อไป เสนอให้ควรบูรณาการกับท้องถิ่นจังหวัดอื่นๆ เช่น จังหวัดสุพรรณบุรี จังหวัดราชบุรี จังหวัดนครปฐม เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- สถาบันเอเชียศึกษา. (2551). *การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย*. ศูนย์จีนศึกษา: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชนินทร์ แก้วบุญเรือง. (2561). การศึกษาการคิดสะท้อนความภาคภูมิใจท้องถิ่น ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นบางหัวเสือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4. *วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาการสอนสังคมศึกษา แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาหลักสูตรและวิธีการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- โชติกา กุณสิทธิ์. (2563). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเสริมสร้างสมรรถนะการจัดประสบการณ์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์ตามแนวคิดการใช้สมองเป็นฐานสำหรับครูปฐมวัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 1. *วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต*, สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ประภัทร์ กุดหอม. (2560). การพัฒนาหลักสูตรเสริมตามแนวคิดเมตาคอนิชั่นและการเรียนรู้โดยใช้บริบทเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต*, สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- พันทิวา กุมภีโร. (2560). การพัฒนาหลักสูตรเสริมตามแนวคิดการเรียนรู้แบบอิงบริบทโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างทักษะและกระบวนการทางคณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- รัตนชนก เมืองเชียงหวาน. (2558). การพัฒนาหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติม วิชาภาษาจีน โดยบูรณาการสาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิทยา ทศมี. (2560). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนที่เสริมสร้างความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ของผู้เรียนสำหรับครูระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- อรรถกร ชัยมูล. (2561). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างวัฒนธรรมการวิจัยในการจัดการเรียนรู้ สำหรับครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาวิจัยหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

